

burgèsia abans de la revolució.

Winston Churchill opinava que si un revolucionari trepitja una catifa d'un pam de gruix, ja se li acaba l'anhel d'arreglar el món. No sé si el senyor Chorro tenia la febre de renovador però sí que trepitjava una metafòrica catifa de pam ja que vivia com un burgès que a més del servei domèstic tenia sempre un grup de policies a la porta que vetllaven per la seva seguretat.

Per altra part, el mobiliari era senzill i feia "pendant" amb una mena d'estil Bauhaus, que era l'arquitectura en què s'inspirà l'arquitecte quan es construí la torre (l'any 1934). No va fer com molts que a les seves residències incautades s'apropriaren de mobles requisats a moltes mansions luxoses.

Quan tingueren lloc a Barcelona els sagnants bombardeigs del mes de març, la petita cort del fiscal es traslladà a Llanerxes, a la casa requisada del comte de Caralt. Amb l'ensulsiada de la República, el senyor Chorro va creure prudent exiliar-se primer a França i després a Mèxic. Al cap de bastants anys, un familiar de la senyora Lola anà a Mèxic i intentà cercar notícies dels Chorro. Ningú en sabia res.

Amb aquests comentaris és bastant lògica la llegenda de "l'obsequi" del general Queipo de Llano al senyor Chorro. L'enuig del militar devia ser motivat per la participació del fiscal en els judicis sumaríssims a bord del vaixell *Uruguai* i que foren tan severes. Disculpem que el xofer (en Pepe) fes de Mata Hari, ja que els diaris que es publicaven a Barcelona devien arribar puntualment a la Zona "Nacional". A *La Vanguardia* sortiren extenses informacions dels citats judicis d'aquell Tribunal Popular nº 1.

Aquest esbós sense cap pretensió erudita ni d'haver esgotat el tema, vol noticiar d'allò que succeí a la vila d'Argentona quan la rauxa substitueix al seny.

MARIA JOSEP CASTILLO

Dues novetats bibliogràfiques d'enguany

No és el primer cop que en aquesta secció ressenyem una obra de Rafel Bigorra. A *Fonts* núm. 5 comentàvem dues novel·les, *La fura* de Joaquim Ripoll i *Del vent i les tempestes* de Bigorra. La seva nova obra narrativa té també un títol amb ressonàncies meteorològiques, però en aquesta ocasió el relat no és un, sinó vint-i-dos. Es tracta d'un recull de vint-i-dos contes, alguns tan curts que no superen les tretze línies ("Repic de taló"); uns altres són més extensos, però sense superar mai les cinc pàgines.

El títol del llibre és el del primer relat. La seva temàtica, un xic trista, la trobem també en altres, com al titulat "La mustela i el mulei", en què se'ns explica la penúria econòmica d'uns personatges que subsisteixen amb sopes fetes del que els botiguers els donen pels seus suposats animals de companyia. En canvi, en trobem d'altres plens d'humor i ironia, com "Història natural"; o d'un realisme d'aquells de tocar de peus a terra: a "Caram" el protagonista abandona el seu somni de viatjar a París davant de la necessitat de pagar les factures que genera la vida quotidiana. "Jo he conegut Saturn" és més aviat surrealista: el Sr. Anaclet prefereix els àpats a tenir fills, ja que els primers es mengen, com feia el deu de la mitologia clàssica, i deixa en testament els seus béns a "Medallons de rape Primorosa"!!!

Alguns dels protagonistes són personatges entranyables, com el

propi Bigorra a "La variu" (preocupat per hipotètiques operacions o mutilacions de cama, la suposada variu resulta ser una taca de brutícia); o com el fracassat actor de "La cançó de moda".

Els escenaris on transcorren la majoria dels relats són l'entorn del propi autor: Barcelona, especialment l'Eixample, zones d'estiu, fàbriques tèxtils o, fins i tot, Mataró ("Divagació entre corxeres" transcorre durant la Missa de les Santes). I és que estan més emmarcats en l'espai que no pas en el temps: només d'un, "Gent de bé", se'ns diu quan succeeix, l'estiu del 1939.

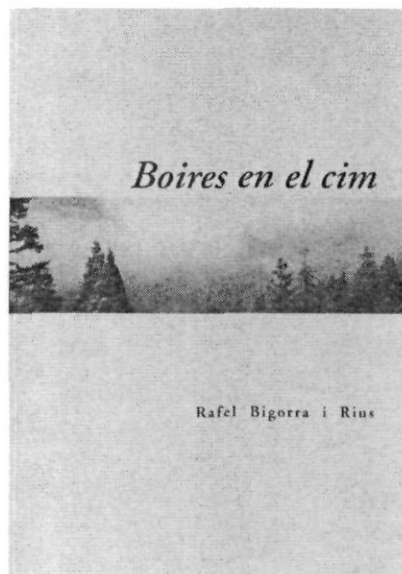
El pas del temps apareix com a tema a contes com "Els temps han canviat" (la filla es casa amb un divorciat) o a "Pany i forrellat" (els

■ **BIGORRA I RIUS, Rafel**

■ *Boires en el cim*

■ **Ed. Comarcal. Argentona, juliol 2002**

■ **84 pàgines**

fills creixen, marxen de casa, i la porta del carrer ja es pot tancar amb clau a les cinc de la tarda).

Aquesta varietat d'històries, temes i personatges són fruit, com Rafel Bigorra fill diu en el pròleg, de la voluntat del seu pare (ha escrit els contes perquè ha volgut). Han sorgit de les vivències d'un escriptor autodidacta, com ell mateix es defineix amb fina ironia a la contraportada, però no per això deixen de traspuar literatura.

Argentona: records d'un home del poble

Jaume Arenas és un argentoní de tots conegut, i per si algú no el té present només cal mirar la fotografia de portada del llibre, realitzada per Jordi Egea, per identi-

ficar-lo com el llibreter, impresor i jutge de pau de la vila. Estem davant d'un llibre de vivències personals, però també

de memòria col·lectiva, la d'un poble en els darrers setanta anys.

Josep Lladó i Pascual ha prologat unes pàgines escrites, sobretot, per deixar als néts una herència testimonial. Ell valora especialment el mèrit que té posar per escrit uns records que moltes persones es limiten a comentar en una sobretaula familiar; records que segueixen tres línies argumentals, la família, la parròquia i la vila d'Argentona i que Lladó identifica amb la trilogia temàtica dels Jocs Florals: Amor, Fe i Pàtria.

Editat pel propi Jaume Arenas, el llibre apareix dividit en vuit apartats, alhora formats per capítols, que van seguint cronològicament la trajectòria vital de l'autor: Records d'infantesa, Començo a treballar, La impremta, Amics d'Argentona, Anys cinquanta, Activitat Social, El Jutge i Creu i Ratlla.

Entitats locals, convilatans, familiars, van desfilar per les pàgines del llibre, il·lustrades amb algunes fotografies, potser massa escadusseres en quant al número,

Argentona: records d'un home del poble

Jaume Arenas i Mauri

però entranyables: des de la que mostra el mestre Francesc Burniol envoltat d'alumnes a la de la Festa de la Vellesa a la Sala.

En definitiva, tal com el títol ens diu, els records d'un home del poble com és en Jaume Arenas ajudaran, no només als seus descendents, sinó a les noves generacions d'argentonins, a conèixer el passat més recent de la vila a través dels ulls i la paraula d'un dels seus habitants més carismàtics; qui amb total modèstia i estimació pels lectors finalitza les pàgines del llibre amb la seva consideració i afecte vers ells.

■ ARENAS I MAURI, Jaume

■ *Argentona: records d'un home del poble*

■ Argentona, 2002

■ 146 pàgines

*la teca
menjar cuinat*

General Llauder, 46
Telèfon 93 756 13 49
08310 Argentona

Taller Julián

ELECTRICITAT I MECÀNICA DE L'AUTOMÒBIL

Concessionari Oficial FEMSA

- Alarmes
- Radiocassets
- Posada al punt
- Càrregues aire condicionat
- Anàlisi de gasos
- Mecànica en general

Enric Granados, 17 baix - Tel. 93 797 15 26 - ARGENTONA

*llibreria
papereria
premsa
revistes
fotografia
joguineria
i regals*

Carrer Gran, 18
Tel.: 93 797 06 16
08310 Argentona

AUTO-ESCOLA - ASSEGUANCES

RAMON REIXACH I MONER

Mataró, 1 - Tel. 93 797 00 50 - ARGENTONA